

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Elágazó sorsok erdeje

(FÉSZEK)

*madár vagyok egy házra látok innen ahol emberek gyülekeznek énekem felhangosítom
rákoppintok magamra
bosszú volt a repülés idáig napokig tartó ébresztő mozgás és könnyű altató
a légáramlatok pihéim közt járnak át meg át melegítenek és forrósítanak mintba
csak napfényt beszívni ülnénk itt mindannyian a nap alatt s a fák közé nem
jutna belőlünk elég hangokra hullok szét zuhanok és alattam a képek illatok
összegömbölyödvé sötétlenek sűrített képek egymásra vetítve kivehetetlen rajtuk
bármiféle körvonal én fészkeim én fészkeim én kibélelt fészkeim sűrített mozgások
párás alvógömbje*

(TÚZIKUTYA)

*ajándékba kaptam egy szót álmomban felhangzót amelyik egy erdőbe visz
gyülekeznek ott átváltozásra ítélt alakok és történeteket mesélnek tűzbe révedőn
felizzó szemek követnek minden hangot minden kézrándulást minden elnémult
képektől kísért mondatot
szétválnak a fenti és a lenti városok az állatok a völgybe indulnak a hegyomlások
elől víz árasztja el a völgyet majd a tófenéken sétálgatva gesztikulál tovább min-
den szereplő akivel összesodort az este mikor nem volt út mely tovább vezetett
volna*

(VÖLGY)

*lefelé indul a völgyön körül köre lépve a kövek alól víz zaja ér el hozzá egyre nagyobb
egyre harsogóbb de tiszta
orrában szemében lábaiban ott van még a mászás emléke fejében a keresés
nyoma mely kígyók mozgását követte
karbidlámpák elhagyott bányabejáratok vízbe vesző föld alatti sínek vonzották de
most már visszatérőben van ismert dolgai közé minden mást ott hagy a kövek
alatt melyek lassú évszázados ritmusukban mutatják az utat lefelé*

(ALJASSÁG)

*hideg számítás egy felemelt kézben amelyik nem sújt le csak félelmet hint szét
magából amint magát sokszorozza
képek fogaskerekeit illeszti egymásba a csomópontról csomópontra elszakíthatat-
lanabbnak tűnő háló
melyik a leghidegebb kép legalább mínusz harmincöt egy műszerfal fotóján*

*kivezetik őt a hidegbe ott didereg nem tudott arról hogy létezik ilyen nem tudott
eddig arról ahogy létezik*

(ELVÉTVÉ)

*megcéloz valamit de nem talál egyre többször véti el a célt mint ha szent györgy
lovag nem találná el a sárkányt de a sárkány mégsem bántaná őt
néha hangokat hall a toronyból sodorja felé őket a szél hűvös sűvítés baljós
nevetések előveszi a rejtvénylexikont lázasan böngész furcsa kulcsszavak után hol
a sárkány lakhelye és hol a szellemé tán ugyanott ha nem ették meg eddig egymást
ha megosztoznak tízórán vizes kulacson tart még történetük*

KORPA TAMÁS

Okrúhly laz

OKRÚHLY LAZ (587 M)

*egy napokkal ezelőtti sóhaj mostanában ideérő szelénél
nem ismerek szűszorítóbb csapdát.
mikor a sóhaj már rég feloszlott, és a szélnek nincs is hová visszatérnie,
ezért mindenbe belekap, csak félrefésűli találomra a fenyvest
a telepített erdő végtelenül hosszú, didergő folyosóin.
egy korábbi tisztáson a sóhaj útjában egy angyal állt,
száj nélkül. nem voltak meggypiros ajkai.
ám mintha a pulzusa költözött volna ki az arcára,
sűrűn lüktetett, folyton beszélt.*

OKRÚHLY LAZ (587 M)

*összefüggő hókupola alatt hőfüggöny libben.
valaki belegyalogolt a forró, érdes vízbe.
jakuzzi az ezüstfenyves alján. mellette öt hektár tó.
a távolban dél-szlovákiai gyorsforgalmi út.
egy kitermelt erdősáv élményanyaga brikettkockákká préselve
várakozik az ében platón.
egy nyolcszáz éve élt lány hársfa oltárszoborként bebarnulva
várja, hogy szüette köpenyén keresztül áramoljon belsejébe a külvilág –
fent táviróállomás.
fent egy zsák falnak dűtött múlt századi fűmag.
fent art deco stílusú bunker.
egy légtérben három hegylánc, összegubancolódva, az érintés
története, az indulat története, a viszontlátás története.
fent szélcsend és feszített víztükrök egy talpas kristálypohárban.*